

Redacțiunea și Administrațiunea:
Brașov, strada teatrului Nr. 95.

Redacțiunea cu plăcere dă des-
ușiră abonaților săi la orice în-
trebare de interes comercial sau
industrial.

POSTA ROMÂNĂ

Costă 3 fl. 60 cr. pe an
sau 60 cr. pe 3 luni.

pentru România 14 Lei pe an
3 Lei 50 bani pe 3 luni.

Anunțurile 4 cruceri rëndul
plus 30 cruceri timbru de fie care
publicare.

FOLIA PENTRU POPORUL ROMÂN; ORGAN POLITIC, SOCIAL, FINANCIAR, LITERAR etc.

Ese de două ori pe săptămână: DUMINECA și JOIA.

Anunțuri se primesc: în Brașov la administrațiune, în Budapesta: la Lang Lippó, Haasenstein & Vogler (Jaulus), Dukas & Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt
în Viena: Haasenstein & Vogler (Otto Maasz), Henric Schalek, Alois Oppelik, M. Dukas; în Berlin: Rudolf Mosse.

Nr. 53.

Duminică 3 (15) Iulie

1888.

Cătră cetitorii

Desvoltarea gustului de cetit în toate clasele societății române, lățirea cunoștințelor de lipsă în toate ramurile științei contemporane: politice, sociale și literare și mai pre sus de toate deceptarea simțimentului de iubire cătră națiunea română și datinele ei strămoșesci — etă punctul de căpeteniă care ne-a îndemnat să scotem la lumină acest jurnal. Diaristica română nu a ajuns la acel grad de dezvoltare în cât să pôtă presta publicului cetitor pentru fie-care ram științific, reviste și jurnale, cari să se ocupe exclusiv numai cu cunoștințele, care cad în sfera acelui ram de știință precum au ajuns a avé poporele înaintate și dicând așa, îmbetrânite în cultură.

Și din cauza acésta, trebuie să recunoșcem, că e grea și ostenitoare sarcina, care o ia asupra-și un diarist român. El este silit să țină pre cetitorii săi în curent cu toate cestiuile mai însemnate, de cari se ocupă lumea și pre lângă aceea să apere interesele poporului român, dând pept și luptându-se în contra dîlnicelor asuprii și nedreptății, cari le comit puternicii dîlei, cu scop de a-l ruina și copleși. Să revenim la cestiuinea noastră.

Ne-am hotărît, în fața unei răspunderi atât de grele, să dăm publicului cetitor român, o fôie, care îmbrățișând toate ramurile publicității, să-i inlesnescă căștigarea celor mai necesare informațiuni. Pornind din punctul acesta de vedere, am luat în considerare și starea materială a poporului nostru, astfel că prețul pentru abonamentul acestui jurnal, credem că nu este mare nici pentru cel mai sêrac cărturar român. Am riscat și riscăm propriile noastre interese numai ca să ne putem ajunge scopul, care ni l'am propus de la început și sperăm, că publicul român nu va rămânea nemulțămît cu noi, decă și el la rëndul său va sprijini cu căldură și sinceritate intențiunile noastre aici arătate.

În numărul trecut am dis că suntem încă departe de idealul nostru, căci numărul abonaților încă nu este destul de mare pentru ca să putem realiza toate îmbunătățirile ce ne-am propus a introduce la acésta fôia și acésta cu atât mai vêrtos, căci vrem să dăm poporului român în tótă privința o lectură serioasă și folositoare. Ce cerem noi prin urmare de la publicul român? Ce voim de la densusul?

Voim și cerem interesul necesar și atențiunea cuviincioasă față de acésta fôia, care are de scop învêțarea și luminarea lui; cerem să recunoșcă sacrificiile noastre și munca oșositoare, care o îndeplinim pentru prosperarea intereselor lui dîlnice, și făcând el acestea noi vom lupta mereu și fără preget cu gândul, că vorbele noastre nu sună în pustiu. Dela popor cerem noi acestea și suntem siguri, că el ne va da aceea ce cerem, și atunci *Posta Română* va putea sta la înălțimea chiamării sale, conducând poporul pe calea adevêrului.

Posta Română sprijinită fiind, va putea deveni adevêratul apêrător al intereselor poporului român în aceste vremuri de suferință și asuprire. Drept aceea ne adresăm cătră tot Românul bine simțitor, cătră cărturarul de la sate și de la oraș, rugându-i să ne sprijinescă în scopul nostru de obștesc folos și atunci vom putea satisface și dorinței de a face din fôia noastră, o fôia cuotidiană.

Posta Română fiind o fôia pentru poporul român, noi ne-am dat tótă silința posibilă, ca stilul ei să fiă cât se pôte de ușor și popular, astfel în cât fiă-care să-l pôtă înțelege cu inlesnire. Din multele scrisori, ce le-am primit până acum, aflăm cu viuă plăcere, că în privința acésta nu suntem prea departe de ținta noastră. Rugăm însă și de astădată pre cetitorii noștri, ca să ne comunice ori când părerile densusilor, ca să putem face îndreptările de lipsă.

Am găsit de cuviință a reveni încă o dată la scopul ce urmărim cu publicarea acestei foi, fiind-că nu putem din destul reaminti necesitatea ce se resimte în mijlocul poporului nostru pentru existența unei asemenea foi, după cum se pôte vedea din următoarele puține și simple dar pêtundătoare cuvinte ce ne adresă o pré venerată persoană cerându-ne fôia: „Sunt un preot vêdov de mai mulți ani cu 3 orfani și o mamă bêtănă neputincioasă într'o parochiă sêracă. — Din întêmplare, fără a sci ceva, am dat de *Posta Română*, în care am cetit între altele și următoarele: „Invităm pe toți cărturarii a ne cere fôia, pe care o expedăm și à conto timp de trei luni.“ Mult stimat domnule redactor, stau ca cucul în pădure cu un popor de peste 100 familii curat comună română gr. or. fără să știu ce se întêmplă în lume și mē dore inima, căci odinioară altfel am fost.“

Pentru ca să putem mângăia pe cărturarii, cari să află în aceeași pozițiune ca și acest onorat preot, și cari, durere, sunt mulți, forte mulți la număr, am pus un preț atât de neînsemnat la fôia noastră și ne-am hotărît a o da și à conto, fiind incredințați, că poporul va recunoșce stăruințele noastre care sunt și vor rămânea tot de-a-una spre însuși al său folos, căci din ce ne va veni mai mult sprijin, din ce și fôia noastră va deveni mai însemnată, și astfel după cum am mai dis-o o dată, prosperarea fôiei noastre se va resfrânge asupra însuși poporului român, căci dêu este una din condițiunile de viêtă de ađi, ca un popor nu numai să fie bine informat, ci tot o dată să aibă și un organ, prin care să-și pôtă exprima în mod impunător opiniunea sa și dorințele sale.

Foile răspândite numai în sute de exemplare nu ne vor puté impune nici noué cu atât mai puțin însă acelora, pe care siliți suntem a-i combate în părerile lor greșite și nedrepte.

Nu cerem de la cetitorii noștri alt nimic, de cât să îndemne pe toți cunoscuții lor la sprijinirea *Postei Române*, ceea ce o pot face cu o prea modestă jertfă de bani.

REVISTA POLITICĂ.

La ordinea dîlei este procesul de despărțire a părechii regale sêrbesci, și după cum se telegraficéază din Wiesbaden. Generalul Anenkow însoțit de un funcționar rusesc de

justiția a sosit deja în Frankfurt, unde a venit de asemenea și principesa Moruzzi mătusa reginei Natalia. La consulatul rusesc s'au ținut mai multe conferințe în privința acestei despărțiri. Regina Natalia are pré partea sa un învêțat juriconsult sêrbesc. Ea a

refusat a recunoșce competența sinodului sêrbesc în cestiuinea despărțirii, ba încă dice, că în urma unei legi ea ar avea și dreptul de a ținea la sine în Wiesbaden pe prințul de corônă, și susține tot o dată că față de densusa nu se pot aplica decăt legile sêrbesci, cari opresc

de a aduce pre prințul moștenitor cu forța în Serbia. Regina a făcut și pași necesari de a-și asigura averea parafernala din Serbia adică tot ce a moștenit după căsătoria ei. Preste tot partida liberală din Serbia aprobă în unanimitate ținută Reginei. Ministrul de război sârbesc, generalul Protici, a cerut ajutorul președintelui de poliție din Wiesbaden, pentru ca să poată constrânge pe Regina la estradarea prințului moștenitor. Președintele de poliție a refuzat ajutorul său, dicând, că nici nu se poate, până când nu se va sfârși procesul de despărțire. La asta guvernul sârbesc a cerut ajutorul autorităților competente din Wiesbaden pentru ca trimișii săi să poată săvârși readucerea prințului moștenitor în Serbia. Ajutorul acesta nu a putut fi refuzat. Până acum însă trimișii nu s'au folosit de acest ajutor. Episcopul Dimitrie, rechemat fiind de rege, a plecat din Wiesbaden și a sosit în Belgrad în 10 Iulie. Cesiunea despărțirii este aproape terminată în sinodul sârbesc. Se mai spune și, că prințul ar fi părăsit în 10 Iulie st. n. Wiesbaden-ul, ceea ce însă nu este nici de cum constatat.

Diarul „Pol. Korr.” scrie, că scopul călătoriei împăratului Wilhelm II. la Petersburg nu este alta decât reînnoirea relațiilor de prietenie, cari au existat și mai de mult între împărații germani și cei rusești. Din cauză, că aceste raporturi personale între amândoi împărații au și o influență foarte mare asupra raporturilor politice între cele două monarhii puternice, întâlnirea împăraților se privește ca un inbucurător simptom de pace. Întâlnirea acesta va avea de urmare și o schimbare, cel puțin parțială în politica germană. Diarele rusești afirmă, că această politică în urma acestor prietenii, va exercita o influență mai mult stricaciōsă asupra politicii rusești,  r la r ndul lor diarele germane dic, că interesele comerciale ale Germaniei, vor fi jignite de politica comercială a Rusiei.

Nici Germania nici Rusia nu au luat măsuri pentru evitarea acestor inconveniente, ci totul se așteaptă de la intrevvederea  mp raților. Cu toate acestea se privește ca sigur, că Rusia c rc  să se amestece în relațiunile politice dintre Germania și Austro-Ungaria, și relațiunile politice ale acestei din urmă se privește cu ochi buni de c tr  Germanii. Vom vedea însă, care este rezultatul acestei intrevvederi, și ce politică vor urma de aci înaintea puternicilor  mp rați.

Din Berlin se aduce scirea, că plecarea  mp ratului s'  am nat cu o  i?  mp ratul va pleca Duminecă 15 Iulie st. n. din Chiel și va ajunge în 20 Iulie st. n.  n Peterhof. Se desminte scirea, că și prințul de Bismarck va însoți pe  mp rat.

Iachtul „Derșawa”, cu care va veni țarul întru întimpinarea  mp ratului este însoțit și de două n i de resbel rusești.  ndat  ce  mp ratul Wilhelm va  nt lni iachtul sus-numit, escadrelle rusești și germane vor naviga spre Cronstadt unde debarcând, vor face onorurile cuvenite óspeților imperiali. După acest  primire oficială vor porni spre Peterhof.

Pre iachtul Derșawa pe lângă țarul, se spune, că se va mai afla și Giers. Conte Herbert Bismarck va însoți pre  mp ratul Wilhelm II.

Din Paris se telegrafiază, că la un banquet din Saint-Servan dat în onórea lui Boulanger, acesta țin nd un toast și-a exprimat

șperanța, că încă nu va trece un an și el își va recăpăta sabia.

 n Saint-Melo s'au făcut mari ovațiunile generalului.  n 10 Iulie st. n. Boulanger a plecat spre Fougere de unde după o ședere de c te-va  re se va întorce în Paris.

Senatul din Paris în ședința sa din 10 Iuliu st. n. a primit articolul 37 din legea de recrutare în urma căruia durata activului în armată se urcă p n  la 3 ani și a rezervelor la 6 ani și jumătate. La banquetul ce se va ține în Maires  n 14 Iuliu, va ține Carnot o singură vorbire oficială.

Redactorul diarului „Italia” a aflat dela consulatul german din Italia, că Crispi ar insista, că  nt lnirea regelui Humbert cu  mp ratul Wilhelm II. să se facă în Roma și nu în Monza.

Din Sofia se scrie cu data de 10 Iuliu st. n. că pe la finea acestei luni prințul Ferdinand va veni în Sofia. Reintorcerrea o va face prin Lom-Palanea și prin Varna, unde va sta mai multe  ile.

 n Iasy la alegerile comunale în colegiul  nt iu a înving partida guvernamentală în contra opoziției unite. Disolvarea camerei va av  loc în 9 August st. n. prin decret regal publicat în monitorul oficial.

Depeșele  ilei sunt:

Paris, 13 Iulie.  n ședința camerei a provocat generalul Boulanger un scandal ne mai pomenit.

Boulanger a prezentat camerei următoarea propunere: „Camera convinsă despre necesitatea de a se face nou  alegeri, cere ca președintele republicei Carnot să facă întrebunțare de dreptul ce îl dă constituția și să disolve mamera.” Discursul lui Boulanger a fost des  nterupt de proteste. Ministrul-președinte i-a răspuns într'un discurs vehement. Boulanger dice apoi, că Floquet „minte cu nerușinare.” în urma acest  propune președintele camerei în contra lui Boulanger censura. Boulanger protestez  în contra regimului, care nu respectă libertatea tribunei și declară că-și depune mandatul de deputat. După acest  părăsesce sala ședințelor. Camera primesce apoi censura contra lui Boulanger părăsind camera s'  urcat în Landoul său, s'  audit strigări în contra lui. Nu s'   nt mplat însă nici o demonstrațiune.

Paris 13 Iulie.  n urma disputei din cameră Floquet președintele camerei a avut un duel cu Boulanger la care cest din urmă a fost greu rănit la g t.

Wiesbaden, 13 Iulie. Regele s rbesc a fost  nșeiințat, că după am di, decă va fi de lipsă vor lua cu forța pe moștenitorul de tron, care ađi după am di a și fost predat autorităților locale. Ministrul de resbel Protici a plecat spre Belgrad la am di însoțit de doi coloneli.

SCRIRI DIVERSE.

(Grindină și furtuni.) Ni se scrie din Marcoveți cu data de 27 st. v. 1888.  ri în 26 l. c.  ntre 3 și 4  re p. m. au cădut preste hotarul nostru un torente de grindină de mărimea  ușelor de găină. A sdrobit tot ce i-a stat în cale; sămănăturile le-a nimicit cu totul, — cucuruzele — aproape pre deplin desvoltate, și cu rod pe ele, le-a sdrobit până în pământ. Despre vii nici nu mai am ce să dic, își p te închipui ori și cine. —

 menii și copii, cari erau pe c mp la

pășune cu vitele, au venit acasă amețit cu capetele sparte; — paseri, ba chiar și epuri s'au aflat morți pe c mp de loviturile cele aspre de gheață. — B tr niți și copii, cu mic cu mare pl ngeau și se v itau că nu e destul că anul trecut au făcut datorii până în grumaz pentru p ne, ci acuma ne mai c p t nd dela nimenea, trebuie să ia lumea în cap, straița pe b t  și se plece.

Bieții  meni în amărăciunea lor tot mereu se întreba „ re a cui vor fi păcatele acestea, a nóstre s'au a . . . . . de D-șeu ne tot pedepsece când cu una, c nd cu alta?”

Pe lângă casul de mai sus  nt mplat în Marcoveți, suntem în neplăcuta pozițiune de a înregistra și altele încă cu mult mai  nfrișate, cari au adus partea sudică a Ungariei în totală ruină și miserie. Așa ni se spune, că în Verșeț în  iua de 8 Iulie st. n. o vijelie grozavă în timp de o  r  a priednuit cele mai mari pagube. A d rimit edificiul întregi, a desrădăcinat arborii și ce e mai mult a cauzat și morțe de  meni. După vijeli  o grindină torențială a pus la pământ toate sămănăturile ómenilor l s ndu-i în cea mai crudă desnădejde. Pagubele se urcă la un milion fiorent. Tot în  iua de 8 Iulie st. n. s'   nt mplat în Timișor  o ne mai pomenită rupere de nori, care a  nundat aproape întreg orașul,  r satele dimprejur ca Vărădia, Marcoveți, Solcina, Chisoda le-a lăsat aproape pusti, nimicindu-le tot ce au avut mai scump pe c mpuri, în grădini și în case. Pagubele se urca la mai multe sute de miș de fiorent.

Asemenea accidente  nfrișate auzim că s'au  nt mplat în  iua arătată mai sus în Canisa și în Mehadia.  n Canisa o vijelie turbat  a descoperit și d rimit case întregi, a aruncat păduri seculare la pământ, c uđ nd s rmanilor locuitori pagube nespuse.  n Mehadia o vijelie ne mai pomenită a erupt în  iua de 8 Iulie st. n.  ntre fulgere și tunete, v ntul a d rimit  chiar și coperișul de tinee a hotelului celui mare; asemenea daune a cauzat mai multor edifici publici și private;  r stabilimentele și clădirile publice — proprietatea statului — le-a nimicit total c uđ nd și morțe de  meni. S rmele telegrafice au fost rupte de vijeli , în  iua următoare însă au fost din nou întocmite.

Peste tot în Ungaria sudică poporul a ajuns la o desăvîșită ruină din cauza acestor tempest ți  nfrișate.  menii au ajuns la sapă de lemn, și mai cu s m  cei din Verșeț unde daunele sunt mai mari ca în tot locul. Credem, că statul va lua dispozițiunile de lipsă pentru ajutorarea țerenilor bătuți de sórte. Altcum chiar căpătăm scirea din Verșeț, că adunarea generală la ministerul de interne și de finanțe, a hot r t scăderea contribuțiunii, ca poporul să-și mai p t   nc t va fi posibil daunele suferite.

(Patrioții.) Ni se scrie de lângă calea lui Traian.  n 5 Iulie st. n. a sosit în Bettlean, comitatul Szolnok-Dobaka, o societate de actori maghiari, și vr nd că să dea c teva reprezentațiuni în opidul acesta, au cerut de la D-nii confrății lor maghiari, că să le dea Sala dela Otetul cel mare, care este și casin  maghiar, dar nu știu din ce cauză comitetul casinei n'  voit a li-o da. Bieții artiști au cerut apoi dela Senatul bisericesc-școlastic gr. cat. că să le dea sala școlii, carea încă este destul de spațios . Senatul s'  învoit, cu condițiunea că venitul să se împartă în părți egale între școlă și actori. Directorul

teatral s'a invoit și așa, au început a-și pregăti cele de lipsă, pentru reprezentațiunile. Sâmbăta trecută adevă 7 l. c. au împărțit afișurile.

In sêra primă nu a luat nime parte de cât numai nisce profesioniști maghiari beți, pre cari directorul teatrului a fost silit să-i scôtă din sală afară din cauza scandalului ce-l făceau.

In a doua sêră a fost asemenea puțin români și unguri. Vedeai pe ulița Betleanului cum umblau d-nii de unguri, tot cluburi rîdînd și vorbind:

„Că nu vom face noi venit la șcôla Românilor și la Români“

Reprezentațiunile ne fiind mai de loc cercetate, bieții artiști au fost siliți să mîergă de la noi cu un profit de 5—6 fl.

Șcôla decă n'a câștigat nici n'a perdut nimic cu acêsta. Noi însă ne-am convins de astă dată până unde merge fanatismul Ungurului, care e in stare să-și lase frații să mîoră de fôme, ca să nu facă bine Românilui.

Tot d'aste necasuri să ne dea D-șeu.

Urzică

(Mackenzie.) Diarele parisiane, mai cu sémă „Figaro“ și „Matin“ se ocupă fôrte mult cu cestiunea medicilor cari au încercat să vindece pe repositat împêrat Friderich III. In numitele diare se află reproduce unele cuvinte ale lui Mackenzie, cari dau lucrului un colorit cu totul caracteristic. „Mie — țice între altele Dr. Mackenzie, atît in San-Remo cât și in Berlin nu mi-a prea fost ertat să mă apropiu de bolnavul împêrat. Cu tôte acestea de două ori pe țic trebuia să-l vizitez, însă și atunci nu-mi era ertat să mă ating de gâtulejul dînsului. Când s'a făcut operațiunea, eu nu am putut țice nimic, că nu am avut nici o influință. Când a murit împêratul, Bismarck a poțit să fac un protocol in timp de 3 țile despre decursul morbului, indata însă ce m'am apucat să-l lucrui, a venit un ofițer de ordonanță spunîndu-mi, că înainte de ce voi sfîrși protocolul nu-mi este ertat să părăsesc camera in care am intrat să lucrui. Eu trebuie încă să tac, dar decă voi fi tras la răspundere, mă voi apăra însă cuvintele mele vor sfîrșima pe mulți.“ Aceste cuvinte le pune țiarul „Figaro“ in gura Dr. Mackenzie. țiarul „Matin“ însă reproduce unele vorbe ale numitului medic, in cari acesta spune, că e posibil ca Dr. Bergmann să fi greșit in operația ce a făcut-o la bolnavul împêrat, însă el nu e sigur decă Dr. Bergmann a făcut-o fără voia sa, sêu chiar cu voia și încă la indemnul altora. Diarele parisiene, mînișe pe nemți susțin cam printre rînduri, că Friderich III, a murit pe pofta lui Bismarck, care scia că suindu-se pe tron Wilhelm II. își va câștiga éra vechia sa putere și influință. (!!!)

(O reminiscință.) „Review“ spune următoarele: Pre vremea când regina Natalia din Serbia era mirésa principelui Milan, acesta locuia intr'un hotel din Viena. Intr'o sêră tîrziu, când fericitul mire se ducea acasă de la mirésa sa unde fusese invitat la theă, fu agrăit de o bătrîna femeă, care-l ruga să o asculte vr'e cîteva minute. Regele ascultă cu curiositate la ceea ce-i spuse bătrîna femeă. Éta ce țicea acêsta: „eu sunt de multă vreme servitôre in casa iubitei tale; eu iubesc pe Natalia și te conjur să nu o iai in căsătorie. D-ta ești domnitor, Natalia este domnitôre și două persône neinduplecabile nici o dată nu se pot uni.“ Regele Milan, intr'un ceas slab, istorisi acêstă scenă reginei.

Servitôrea a fost numai decăt trimisă îndărăt in Rusia, unde a murit de supărare.

(Incident.) In 8 l. c. in Betlean un ovreu umblînd cu un revolver s'a impușcat, nu se știe cu voce sêu fără voce. Glonțul i-a intrat prin fôle și s'a oprit in spate. Incă n'a murit.

(Banî de argint de pe timpul Romanilor.) In Bacifalu băiatul unui păzitor de vite aruncînd cu o pîtră după o pasêre pe hotarul comunei a observat, că in locul unde a cădut pîtră sună a banî de argint. Numai decăt a alergat acolo încă cu un băiat și au aflat in adevăr 40 de banî de argint de pe timpul împêraților romanî. Notarul comunei Domokos István, fiind inșciințat despre acêsta, a luat banii, a pus păzitorî la locul acela și a doua țic a început să caute și mai departe după astfel de banî. Resultatul încercării a fost acela, că au aflat nisce bucățî de un vas in care se presupune, că au fost puși banii, însă cineva i-a aflat, i-a luat lăsînd numai vasul spart. Acești 40 de banî însă forméză o pré frumoșă colecțiune de banî de pe vremea Romanilor. Inscriptiunile de pe ei sunt fôrte legibile. Așa d. e. Nero, Caesar, Augustus, Vitellius Brutus — Romulus etc. Asemenea și figurile împêraților romanî impriimate pe monete, încă sunt fôrte curate și depline. Banii aceștia după cum suntem informați vor fi trimiși la museul numismatic din Budapesta.

(Intîmpinare sêrbătorească.) In 25 Iunie reintorcîndu-se din Bucovina Alțeta sa archiducele Rainer, Români de pe valea Bărgăului i-au făcut o primire sêrbătorească, care a produs o impresiune deosebită de plăcută asupra Alțetî sale. Archiducele admirînd portul nostru românesc, a stat de vorbă atît cu inteligința cât și cu țeranî.

(Garderoba lui Napoleon cel mare.) Cetim in „Bud. Tageblatt“: Inre cele mai populare obiecte istorice ale lui Napoleon I. se numără fără indoială și mantaua albastră și pălăria cea mică pe care le purta el. In cele mai renumite musee ale Europei se vîd astfel de pălării micî, dintre cari una a fost cumpêrată de la un amator cunoscut cu prețul de 3,000 franci. Mantale albastre nu se află decăt una singură, care se păstréză in museul suveranilor din Luveru. De câte ori nu a fost eternisate aceste două obiecte atît de pictori cât și de poeți — in tablouri frumoșe și in poesii admirabile, și cât aur nu au dat amatorii pentru ca să le aibă ei. Un lucru fôrte insemnat este cum plătia Napoleon mantalele și pălăriile lui. De curînd s'au aflat in Archive două note, din cari ne putem face ideia cum își făcea Nap. garderoba. Éta o notă pentru pălării: Poupard et Comp. Palais du Tribunal Galeria despre strada la Loi, 32 Paris, 19 Aug. 1803. Pentru trebuințele personali ale Maiestății sale împêratului și regelui s'a făcut: Două pălării de pîslă, à 60 fr. . . . . 120 fr. 24. Pentru refacerea unei pălării și pentru mătase nouă . . . . 6 fr. 26. Pentru refacere . . . . 6 fr. Renumita pălărie costă așa dară 60 franci, și decă se invecchia atît pîsla cât și mătasea Napoleon o da de i-o reinoia. O notă pentru mantale: Notă pentru obiectele din Atelierul lui Le Jeune, croitor strada Richellieu 40: Pentru Maiestatea sa împêratul April și Maiu 1815. Două uniform-tunicî de vîntôre cu decorațiuni și epolette . . . . 660 fr. O tunică de grenadirî cu decorațiuni cu epolette . . . 350 fr. Două mantale albastre à 160 fr. . . . 320 fr. Este cunoscut că Napoleon nu purta decăt două feluri de uniforme: de vîntôri și de grenadirî, acêsta când umbla pe jos — era albastră inchisă și cu șinore albe, ér cea verde cu șinore roșii. Atât epolettele, cât și decorațiunile, care erau de argint, se cuprindeau in prețul mantalei. In contra obiceiului ofițirilor de pe timpul acela, mantaua lui Napoleon avea mîneci fôrte largi, fiind-că el nici odată nu-și lua jos epolettele.

(Statistica pădurilor.) Cetim in „Telegraful“ din Sibiu: Ministerul de agricultură frances a publicat statistica pădurilor din singuraticile state europene. Europa, abstră-

gînd de la Turcia, Bulgaria, Bosnia și Herțegovina, are 286,989 miliône hectare de pădure, ceea ce face cam 18.7 procente din intréga suprafața sa. Britania mare și Irlanda sunt cele mai sêrace in ce privesc pădurea, așa încăt d'abia se vine pe un locuitor 0.036 hectare. Danemarca e ceva mai avută in pădure, urméză apoi Portugalia și Holanda. Mai multă pădure are Rusia. Ea are 200,000 mil. hectare de pădure ceea ce face cam 37 procente din estensiunea sa. Svedia are 17,569 mil. hectare. Ungaria are 29 procente pădure. Francia are o pădure de 9888 mil. hectare. Din acestea se vede, că după Rusia, Ungaria e mai avută in ce privesc pădurea.

(Convorbiri pedagogice) Revistă pentru educațiune și instruciune. Propretar: P. Stoica. Redactor: I. Dariu. Numêrul 3 pe 1 (13) Iulie 1888 a fost expedit punctual ca și cei lalți doi numeri din anul curent. Cuprinsul acestui numêr este: Petru Solomon, cu portret zincografic. — In cauza înfînțării unei preparandi de fete. — Autoritatea invêțătorului in șcôla. — Localizarea funcțiunelor crierului. — Anechote. — Cronica contemporană. — Revista pedagogică din țiare. — Curier bibliografic. — Mosaic. — Din viața intrunirilor invêțătoresci. — Telefonul Redacției. — Abonamentele pe intre-gul curs 1888 de 1 fl. 40 cr., pe jumătate curs de 70 crucerî sunt a se adresa la Tipografia Alexi Brașov.

(Glume.) M'ai anunțat stăpânei D-tale? — Da, Domnule! — Hei bine, fi-voi bine-venit? — Așa cred, căci auțind numele D-tale țise: numai el mi-a mai lipsit. — Convorbire literară. Primul domn. Domnul meu, cetitu-ai „infernul“ de Dante? — Al doilea domn: Ba nu, dar am fost de două ori insurat. Modern. Dar dragă domnișôră, nu înțeleg, de ce nu te măriș D-ta! — Lucrul este simplu de tot: nu pot sustine pe un bărbat. — Examinătorul cîtră student: Intrebarea mea te pune in perplexitate? — Ba nu, intrebarea nu mă turbură de loc ci numai — răspunsul. Mărutișurî despre sôcre. „Sôcră, sôcră, pômă acră“ vorba Românilui. — „Ești trist amice?“ „Da, căci viu de la cimitir!“ „Ai perdut pe cineva.“ „Da . . . pe sôcră mea!“ „Și plîngî . . . nefericitule!“ „Nu mă intristéză mórtea ei!“ „Așa dară?“ „Pe mine m'a mîhnit cuvîntarea preotului!“ „Distins predicator!“ „Nu tocmai, dar in cuvîntarea sa a țis, să ne mîngăiam, că ne vom revedea in raiu.“ — „Ai auțit că domnul X. plécă la Bucuresci ca să-l caute doctorul Babeș discipolul lui Pasteur.“ „Pentru Dumneșeu cum așa?“ „L'a mușcat sôcră sa!“ — Inaintea judecătôrului: „Umblai să te sinucidî, de ce?“ „Am o sôcră . . . .“ „Ești achitat!“ — Mariôra: „Mamă, decă mă voi mărta, atunci și tu te vei face sôcră?“ Mamă: „Firesce.“ Mariôra după ce a meditat puțin: „Sciț ce mamă, mai bine nici nu mă mai măr t.“ — Medic (cîtră o bolnavă imaginară): „Mai este un mijloc, care te-ar scăpa de sigur.“ Pațienta: „Care, Domnule doctor?“ Medic: „Mărta-ți iute pe fata D-tale. Atunci vei deveni sôcră, ér sôcrele, după cum sci, nu mai mor nici o dată.“ — Inteleptul Seneca serie despre sôcre cîtră amicul sêu Ulpium Maceratu: „Cine și-a frînt un picior, tot mai pôte fi vindecat; cine a comis o fără de lege, se pôte pocăi. Pipăitul inlocuesce orbului vederea. Acela însă pe care ței l'au bătut cu o sôcră, nu găsesce altă scăpare de cât numai mórtea!“

Cutia poștii.

D-lor Georgiu Pentia și Trandafir Gurgu in Visag. Am primit banii de abonament pe timpul de la 15 Maiu inclusive 15 August a. c. și vî mulțămim.

D-lui E. I. in A. Ni s'a promis din partea unui amic medicina in contra beției, dar până astăzi încă nu ni s'a comunicat, éta pentru ce n'am fost încă in stare a vî satisfacere dorința Dv. Indata ce vom afla remediul căutat nu vom intârșia de a vi-l comunica.

D-lui G. B. P in B. Am primit prețuita Dv. cîrrespondință, dar pré tîrziu pentru a fi publicată in acest numêr. In numêrul din Dumineca viitoare vom delecta pe cetitor cu spirituala D-tale descriere. Succes bun la cură.

PARTEA LITERARĂ.

POESII POPORALE,

culese de Maria Silvia Dănilă.

Am visat că într-o noapte

Mă iubeau mândrele toate.

Mă trezii dimineața

Și mă vedui tot cu hida.

Frunză verde lut pământ

Nici un dor nu-i bănuie

Ca doruți din pământ.

Și frunză verde brad înalt

Nici un dor nu-i cu bănat

Ca doruți îngropat.

La cine maica-i lipsese

La ce 'n lume mai trăiesce,

Că numai să necăjese;

La cine măicuța-i mōre

Nici un bine 'n lume n'are

Făr' tot plâns și supărare.

Dă Dōmne rōdă 'n bucate

Ș'o fată la șapte sate.

Dă Dōmne rōdă 'n bujor

La totă casa fecior;

Dă să umble feciorii

La popii la vlădicii

Să nu-și capete soții.

Acum decă-s fete multe

Să bat tot după de frunte,

Apoi hidele sēracele

Le suresc cosițele.

Și când vin cășlegile

Blastămă săracile.

Că trec pețitorii în coc

La ele nu vin de loc.

Frunză verde de nuc rupt

De când măicuța o murit

Nici un bine n'am avut

Nici milă nici creșmēt.

Și până maica trăia

Miluță de noi avea.

De când o murit maica

Ne-am perdut totă mila.

Când pre maica o 'ngropat

Pe noi patru ne-o lăsat,

Când pe maica 'n grōpă o pus

Noi patru copiii o-am plâns,

Trei fetițe și un fecior,

Noi o-am plâns cu mare dor

Un fecior și trei fetițe

O-am plâns delă inimuță,

Și când anul s'o 'mplinit

După ce maica o murit,

Am perdut și pre sorucă

Mititea și frumușică.

Acuma mai suntem trei

In lumea asta mare pustii,

Suntem in lume 'mpărțiți

Și trăim tot necăjiți.

Suntem străinați in lume

N'avem parte nici de-un bine;

N'avem parte nici noroc

Să fim cu toții 'nt'un loc.

N'avem parte nici tignelă

Să fim cu toții 'nt'o țeră.

Când mi-aduc bădița a minte

Cum am fost noi mai 'nainte

Decă stau și mă gândesc

Lacrimile mă pornesc.

Da nu se pornesc in ris

Că se pornesc intr'adins,

Nici nu curg numai așa

Că curg din inima mea;

Nici nu curg fără cale

Că curg cu mare 'ntristare

Pe obrazul meu la vale,

Și așa curg lacrimi de calde

De obrazu-mi tot se arde,

Curgu-mi lacrimi ca para

Fața-mi rămâne ca ciara,

Și lacrimi mă povocesc

La față mă gălbinesc

Că să mă veți bade de-a-prope

Doră nici nu m'ai cunōse

Cât de tare m'am schimbat

De când tu te-ai depărtat

Și cât de tare m'am smolit

De când noi ne-am despărțit.

Cam fost trandafir de pară

Crinișor de primăveră

Da acuma-s ruje pălită

De dorul tēu vestejită,

Acuma-s rujă brumată

De tine bade uitată.

Bădița dragostea ta

Imi strică inimuța

Inima și viața.

De la alții nădejdea,

Bădița doruți tēu

Imi strică sufletul meu,

Ba-i sufletu și traua

Și de la alții gându,

Ba-i frunză verde de cicōre

Fie voinici rupți din sōre

Nu-mi trebuie făr' bădița

Bădița cu gurita

Să-mi stēmpere inima.

Frunză verde de sub gard

Am perdut ce-am avut drag,

Frunză verde de pre rit

Am perdut ce-am fost iubit.

De ai sci maică dumneata

Cum imi plānge inima

Și cum imi trec viața

De cu necaz sēraca.

De ai fi maică și ai trăi

Mare milă te-ar lovi

De ț-ar fi măicuță milă

De-a dumitale copilă

S'o veți cătu-i de streină.

Că n'am in lume pe nime

Să-mi dică o vorbă de bine,

Dar de rēu sērac de mine

Că ori in cătrău mă duc

Gândesc că io-s pui de lup

Așa vorbesc de mine

Tot de rēu și nu de bine.

Și ori in cătrău mă 'ntorc

Gāngesc că intru prin foc.

Decă-mi iau haine frumōse

Tōte-s pe min' māniose.

De aș face câte-aș face

La strein nimic nu-i place

Lucru ȓiua și nōptea

Tot nu le 'mplinesc voia

Și umblu tot neschimbată

La streini ca să le placă

Dar măcar cum mă trudes

Tot voia nu l'o 'mplinesc.

Tac inimă 'n sin la mine

Nu mă spune cătră nime

De ț-e rēu și nu ți bine.

Tac inimă 'n sinul meu

Nu-mi spune că ț-e rēu.

Tac inimă nu mă plānge

Că cu rēu nu-i invinge

Că or invinge eu cu tine

Până ce te-or pune bine.

După ce te-or aședa

Apoi ș'or lua grija.

La cine maica-i trăiesce

De năcaz la ce gândesc,

La cine-i trăiesc părinții

De lume la ce va gândi,

Că până părinți trăiesc

Ei de tōte se gândesc.

Deci decă un părinte mōre

Apoi are parte de 'ntristare,

Că decă-i mōre maica

Iși perde tata mila

Decă-și perde tātucul

Iși perde tot sprijinul.

Da frunză verde depre rēu

Dōmne 'n tōtă forma-i rēu,

Da atunci i bine de noi

Decă trăiesc amēndoi

Și trăiesc in liniscire

Fără sfadă și scārbire.

Ochii-mi plāng inima-mi cere

Că n'am om pe-a mea plăcere,

Cam avut și eu intr'o vreme

Un om drag pe-a mea plăcere,

Dar rēii s'or mestecat

Și pre noi ne-o depărtat

Ba pre noi ne-o despărțit

Să trăim tot cu urit.

Acum suntem despărțiți

Și tare nenorociți.

Mercuriul sēu argintul viu.

(Urmare și fine.)

Numai de un lucru ar trebui să se păzescă omul, de a nu înghiți nici o picătură din lacul acesta argintiu. Cătră fer nu simte mercuriul nici o atragere: cu atât mai multă pretiniă are el pentru metalele nobile: aur și argint, in cari să sbea, cum să absorbă apa intr'un burete, disolvându-le după cum disolvă apa sarea. Ferul se lasă bucuros să se rōdă și să se ruginescă espus oxigenului, mercuriul întocmai ca și aurul și argintul nu ruginesce nici odată. Numai cu mare greutate pe căi chemice artificiale mercuriul se pōte învērtoși — prefăcându-se intr'un fel de pulbere otrăvicioasă lucitoare ca metalul curat — de colōre roșă ca țigla. Ferul din contră, este o parte constitutivă de primul ordin al corpului nostru omenesc, nu ne vatămă nici in stare de rugină; apele feruginoase sunt tot atâtea fântâni de sănătate, astfel de ape, decă să scaldă omul in ele, întăresc nervii. Adevărat este, că și mercuriul se folosese in medicină in mâna unui medic iscusit, dēră tot de-a-una lasă in corpul omenesc după sine maladii incurabile, cari de regulă se sfârșesc mai curēnd sēu mai târziu cu o mōrte sigură prematură. Adeseori apucă corpul ome-

nesc tractat cu medicini amestecate cu mercuriu un tremur chronic așa de puternic, încât bolnavul nu mai este in stare să se mai chranescă singur. Bōla sēcă numita „hectică” sēu ofica, și in fine mōrtea sunt consecințele tratamentelor cu mercuriu.

Vine acum intrebarea naturală, că decă mercuriul este atât de păgubitor viețelor organice, n'ar fi ore mai bine să-l lāsăm să odichnescă in pace in sīnul pământului, fără de a-l mai scōte afară; și nu mai facem nici o intrebuintare de el?! La ce să mai sacrificăm sănătatea atator sute și mi de lucrători? La ce să mai intrebuintăm mercuriul ca mijloc de vindecare in leacuri, decă a priori pōrtă in sine sēmburile stricăciunii?! — Dēră cum e, mercuriul face și el fōrte multe serviție omului, decă scie să-l folosescă. Acēsta se pōte ȓice despre tōte lucrurile din natură; căci nimic nu e, din care omul n'ar putē trage folos, fiind luminat prin luminele sciinței. Folosul, ce a legat provedința de intrebuintarea mercuriului, intrece pe departe paguba, ce ar putea aduce. Câte-va grane de Kalomel a scāpat de multe-ori pe om de la mōrte sigură fără de a lāsa urme bolnave in corpul omenesc. Acest metal nobil argintiu servește afară de scopurile medicinei încă multe alte scopuri, trebuințe și nisuințe. Din

mercuriu nu se pot face ca din celelalte metale și anume din fer felurite vase și unelte pentru diferitele trebuințe ale vieții omenesci, dēră natura sa fluidă servește spre a căștiga aur și argint. După cum pētrunde apa in pământ topind mineralele, cari se disolvă in apă: tocmai așa și mercuriul ca un căpău de vēnat mirōsă unde este ceva aur sēu argint de exploatat. Decă se găsește un teren, al cărui sol să cuprindă aramă și sulfur (pētră pucioasă) amestecate cu argint intr'un mod minunat, și decă băeșul ar voi să despărță metalul nobil de cele nenobile: ar trebui să aibă ochi și degete mai bune ca ale omului, și d'abia i-ar succede lui acēsta. Ce face el însă? Pisěză bine mineralele, ce cuprind metale, până le face ca făina, apoi acēstă făină o bagă intr'un butoiăș; pune in acēstă făină apoi mercuriu. Butoiășul se mișcă meru, mercuriul lāsând la o parte celelalte părți de aramă și sulfur, să ia după argint și se contopesc cu acesta. Decă acțiunea chimică este terminată, atunci tōte particulele de argint sunt despărțite de aramă și de sulfur stānd alipite și contopite in mercuriu. Cum se va desfăce acum argintul sēu aurul de mercuriu? Metalurgul de specialitate scie și aici să-și ajute. El pune acest amalgam peste un foc; fugitivul mercuriu, căruia îndată îi

vine căldura nesuferibilă, caută să scape și să suie în sus întocmai ca apa prefăcută în aburi. Acești aburi într'aceea nu se perd, ei erau să prind, să răcoresc și mercuriul era își recapătă starea sa de mai înainte fluidă picurătoare curată. Jos însă în vas au rămas aurul său argintul curat. Aceste metale nobile și prețioase sunt câștigate fără de a să mai topi prin foc. Astfel poate și aurarul să transmită aurul său în stare fluidă, decât îl aruncă în mercuriu, și decât vrea el apoi din întâmplare să aurescă argint, n'are decât să spoiescă cu acest amalgam argintul; pune apoi argintul pe un foc de cărbuni, mercuriul îndată va fugi, aurul însă va rămânea lipit tare de argint.

Decă aurarul, argintarul, băeșul, metalurgul țene în mare onoare mercuriul, nu mai puțin zugraful, pictorul. Intrebați-l de unde are el frumosul Ținover roșu? El îți va răspunde, că acesta i l'a dat mercuriul. Mercuriul are o deosebită aplecare către sulfur, și decât amândoi se contopesc unul într'altul în mod definitiv, nu mai poți descoperi, unde este mercuriul și unde este sulfurul; — s'a produs un corp nou de coloro roșie frumoasă, numit Ținover. Bunul Dumneșu înainte cu mii de ani a amestecat Ținoverul deja în selenul pământului, și omenii curioși sapă după el în Peru, în Spania, în Ilyria etc. Din acest Ținover se câștigă cel mai mult mercuriu, de altă parte omenii înțelepți au învățat a face era Ținover din mercuriu și sulfur.!! —

După cele espuse până aici poate ori-cine să înțeleagă și să se convingă, că este cauză destul îndreptățită pentru a se adopera cineva să câștige mercuriu. Decă nu se descoperirea acest metal nobile, nu se puteau construi: Barometrul și Termometrul. Cine nu cunoșce astăzi foloșele nemărginite, ce aceste invențiuni omenesci au scint să realizeze pe toate terenele științelor positive reali?! Cu Barometrul se măsură greutatea și expansiunea său apăsarea aerului. Vremea atârână de expansiunea și impresiunea aerului și de curentii vânturilor pasate.

Decă e un curent de vânt cât de mic, și aerul se schimbă, atunci Barometrul îndată ne anunță schimbarea vremii. Pe o vreme serină, uscată și liniștită, când aerul e mai elastic decât ori-când, atunci și mercuriul să suie voios în sus. El să suie și atunci, când avem în ziua aceea chiar ploia parțială, decât mâne are să fie o vreme frumoasă și senină peste mai multe regiuni. Decă din contră se apropie din depărtare chiar furtuni și uragane, atunci scade mercuriul în țeva sa de sticlă, se contrage, sciind cu mult mai iute decât omul, că atmosfera și-a perdut echilibrul său. Corăbierul pe mare este deja avertisat de mai înainte, că se apropie ceva furtună, așa încât are timpul necesar de a lua toate precauțiunile și a se pregăti de luptă cu sălbaticul element. —

Cu cât se urcă mai sus cineva pe munte aerul devine tot mai subțire și mercuriul se suie, că presiunea aerului devine tot mai slabă. Cu ajutorul Barometrului s'a putut și se poate măsura înălțimea munților.

Mercuriul trebuie în fine să măsure căldura și frigul; la această treabă se pricepe cu mult mai bine decât omul cu tot aparatul sistemului său nervos sensibil. Fabricanții, grădinarii, mașiniștrii, medicii, inginerii, chimiștii, metalurgii, astronomii nu se pot lipsi

nicl de Barometru, nicl de Termometru, decât vor ca ei să ajungă și să obțină rezultate frumoase și sigure pe terenul tuturor științelor pozitive.

Decă nu se găsea mercuriul, acest rar și foarte scump metal nobile, nu se puteau face oglinzile, era frumoșele fice ale Evei unde erau să se uite, până își făceau gătela, toaletele? Era să fie multe iluziuni perdute din lume, multe găteli, multe dresuri erau să rămână afară diu programa Țilnică a femeii. Dără și multe intrigi nu se mai iviau în lume să intunece caracterul cel blând al sexului util, și cu el viața familiară în multe locuri. Miresele în lipsă de oglindă ar fi trebuit să se ducă la riu să-și oglindeze gătela în apă ca cum făcea strămoșa Eva, și cu contimporanele ei din epoca adamitică! Cum ar fi fost mai bine cu oglindă său fără de oglindă se judece onor, cetitoare și cetitori? Noi ne vom da părerea la urmă. —

Lăsând însă aceste vorbe glumețe la o parte, vom recunoșce un lucru. Grația invențiunii mercuriului — astăzi mai nicl o întreprindere omenescă de orice-care valoare nu se face pe terenul științelor reale fără ajutorul mercuriului, dând științei ajutoare universale. Să prețuim dar cum se cade acest metal nobile pentru foloșele, ce el presteză omenirii prin eminentele sale calități!!... —

Ion Dima Petrascu.

VISTAVOIUL MARCU

Comedie în 3 acte
de THEOCHAR ALEXI.
(Urmare.)

SCENA X.

Tot., Filip, precedentele.

Tot. Hei, tôte-s bune, ecă Filip scăpat, ér tu Catineă în picioare (cătră Z.) Ce faci bibilica mea. D'acum am să pregătesc tôte de nunta noastră.

Filip. (se uimesce și privesce când la tată-său, când la Zoita, când la Coralia, cu care șoptesc mai pe urmă.)

Zoita. (il intrerupe) Ai avut mult necaz până ai scăpat pe Filip.

Tot. Aș, nicl un pic de necaz. Cu cap să fiă omul, ș'apoi le face tôte cu cea mai mare ușurință.

Zoita. (ironică) Ca D-ta!

Tot. Șerpóică, da ca mine. Sciți ce-am făcut de m-au liberat îndată pe Filip.

Zoita. Nu sci.

Tot. Să-ți spui dară eu. Am inceput să mă tocmeșc pentru plată. Ei cereau un napoleon eu însă mă codeam și din vorbă 'n vorbă păzitorii lui Filip s'au infuriat așa de tare încât au alergat și i-au dat drumul în ciuda mea, ha, ha.

Filip. Cât este de vesel tata.

Tot. Cum să nu fiu. Am să mă 'nsor, tu dicit că-ți simți brațul atât de bine încât poți intra ér în armată, ér pe Catinea am s'o divorțez și s'o mărit după Răducan. Veți dar că scap de tôte grijele.

Coralia. Eu nu mai vroi să mă divorțez.

Tot. Ce fel, nu mai vrei?

Coralia. Nu.

Tot. În sfârșit poți că va fi mai bine așa, numai rogu-te, du-te a casă, ca să fi la bărbatu-tău când îți va veni rău, Dómne feresce.

Cor. (plângend) Mă duc, mă duc, (ștergându-și ochii, stă în luptă cu sine).

Filip. (la o parte) Nu sci de cine să-mi fiă mai mare milă: de dânsa, de Zoita ori de mine.

Tot. (cătră Filip) Când ai de gând să-ți pui uniforma?

Filip. Peste vr'o săptămână, două, după cum îmi va fi și brațul.

Tot. O săptămână ar mai trece merge, două nu pot aștepta.

Zoita. Așa de grabă-ți este, ca să plece fu-tău.

Tot. Fiul nostru bibilico — da, da, așa ai să dicit d'acum incolo, căci ai să-i fi mamă. Dar să nu-mi uit vorba. Decă ți-ai pune uniforma de ați într'o săptămână cel mult, m'aș putea cununa în hainele tale, căci sunt mai curățele decât a le mele.

Fil. Dar îți sunt pré mar!

Tot. Nu-i nimic, îmi voi resfrânge cracii pantalonilor și mânecile gherocului. (zărind pe Coralia, care tot plânge într'un colț și pe Zoita plângend în alt colț) Hai de, hai de Coralia pléca, să nu-mi leșini érași aici, ș'apoi étă ai molipsit și pe bibilica mea, căci plânge și ea (se pornesc cu toții să éșă).

Filip. (cu ochii spre cer) O Dómne. (Cortina cade).

ACTUL III.

SCENA I.

Totoleanu, Tanase.

Tot. Imi pare bine că te ved cu minte. La ce-ți foloseau dese reclamațiuni, zestrea Catineă-i este sigură la mine, au nu.

Tanase. Ba da dragă socrule, foarte sigură, însă mai bine m-ar sluji, decât ar fi la mine.

Tot. Cred și eu, dar asta nu se poate. În sfârșit decât nu-ți place, Răducan o ia bucuros pe Coralia și fără zestre.

Tan. Ba că nicl mort nu i-o las tocmai lui, care cu bereria sa de la Sansusi mi-a făcut atâta stricăciune. — Socrule!

Tot. Ce mai voiesci.

Tan. M'am hotărît a face bere din nou.

Tot. Bine-ai făcut, dar de unde ai bani.

Tan. Am vëndut fabrica de pudră și de vacs ș'apoi am dat de un om, care îmi face credit fiind-că-ți sunt ginere. Scie că ești bogat.

Tot. Veți dragul meu, ce folosit ești decât te ai bine cu mine.

Tan. Sci și numai pentru asta n'am rupto de tot cu D-ta — am să-ți trimit un boloboc de bere.

Tot. Un boloboc de bere, ce bine. Vom avea ce bea la nuntă.

Tan. La care nuntă! Inșori pe Filip?

Tot. Dar de unde, mă inșor eu!

Tan. D-ta socrule — să poți! și pe cine iai, pe vr'o vëduvă bogată.

Tot. Ba nu, pe Zoita.

Tan. D-ta pe Zoita, ecă-na și deu nu glumesci. (la o parte) Las' că bolobocul i va strica pofta de însurătoare. Abia apuc să-l ved în grózele morții când îl vor apuca șgârcei la inimă.

Tot. Ce tot spui ginere.

Tan. Mă socoteam, că ore de ajuns va fi bolobocul pentru nunta D-tale.

Tot. Cum să nu, vom fi numai ai casei.

Tan. Și pe când ai hotărît cununia.

Tot. După strigări, peste două săptămâni dară.

Tan. Și până atunci vrei să rabdi și să nu guști din bere.

Tot. Ba voi bea câte un pahar pe di, dar numai eu singur, ceilalți să-și puia pofta 'n cui, vor bea mai târziu, la nuntă.

Tan. Veți așa, bine faci. Decă mă vei chema și pe mine la veselie, mai dau un boloboc.

Tot. Bine, bine, te voi chema, de ce nu.

Tan. Așa deu socrule, să tragem un chef aplipisit, căci cine scie cât vei mai trăi și D-ta. Aș vrea să te ved o dată chefuit, până să nu mori.

Tot. Dar ce-mi vorbești de morțe, am să trăiesc mai mult decât voi toți.

Tan. Las, mai bine cheltuesc eu cu inmormântarea D-tale de cât să cheltuesc D-ta cu a mea. De ar da D-deu să-ți dai sufletul până n'ai făcut nunta.

Tot. Tac om afurisit.

Tan. Eță și bolobocul. (Va urma.)

Inelul miraculos a lui Apollo

séu

Cum a devenit rege fiul de păstor.

(Narațiune vechiă din I. m.)

(Urmare.)

La acesta îi răspunse celălalt:

„Scii ce?... eță cum te sfătuesc eu. Să pândim când inspectorul va fi singur, atunci să-l atacăm și să-l sugrumăm, după acésta îi vom lua lanțul și cu acésta comoră apoi vom fugi în țeri streine unde nu ne vor putea afla.“

La acésta se învoi și celălalt și au continuat a vorbi mai departe. Ință lui Giges îi era destul cât a auđit și intră în grădină. Inainte de tóte le-a ochit bine tóte și se miră de acel lucș mare ce a vedut acolo. Arborii cei mai frumoși ornau grădina, ér pre ei erau acăfate lampe în diferite colorii și prin tufșuri în colivii de aur cântau paserile. Pre spațuri erau corturi de mătase scumpă pe séma óspeților și în tot cortul câte o masă de marmură încercată cu tot felul de mănăcări și beuturi, din cari Giges și-a umplut stomachul bine fără ca să-l fi observat cineva.

După ce s'a mirat de ajuns și după ce a mănăcat și beut bine, a căutat printre óspeți pe inspectorul suprem ca să-l incunoscinteze despre pericolul ce-l amenința. N'a trebuit să-l caute mult și l'a vedut preumblându-se singur pe un drum lateral. Giges s'a făcut vedut și pași inainte inspectorului. Acesta mirându-se grăi:

„Dar' tu ce cauți aici, și cum ai intrat fiind păzitorii la ușă?“

Giges nici nu i-a răspuns la acésta ci îndată grăi:

„Domnul meu! păzesc-te, de óre-ce vieța îți este în pericol, căci cei doi păzitori, cari stau la ușă inainte de acésta cu câte-va minute s'au conjurat asupra ta și s'au decis a te sugruma când vei fi singur, ér lanțul ce l'ai căpătat dela regele drept răsplată pentru meritele tale să-ți-l jăfuescă și apoi să fugă în alte țeri.“

Inspectorul la vorbele lui Giges s'a speriat foarte tare și îndată a mers la regele spuindu-i tóte câte a auđit de la Giges, ér acesta fiind-că îl iubea foarte tare pe inspector, a poruncit îndată să se prindă cei doi păzitori, să se lege, și să se aducă inainte sa, și i-a luat strict la răspundere.

Acésta nu-și putéu inchipui cine le-ar fi tradat completul fiind cu ocaziunea urđirei lui numai singuri. Erau de părere, că ins-

pectorul de bună sémă e în ceva legătură cu vre-un spirit și acesta i-a spus. Pentru aceea s'au spăriat foarte tare și cădénd în genunchi implorau grație. Ință regele teméndu-se că și de altă dată vor mai face astfel de lucruri, i-au executat numai decăt.

In aceea di apoi Regele a chemat pre Giges la sine și l'a întrebat despre cunoscința acelu lucr. Giges cugeta intru sine, că nu va fi bine a spune adevérul pentru aceea fi răspunse astfel:

„Tatăl meu făcu lui Mercur, deului nunțiatului un bine foarte mare pentru care voind a-l răsplăti, și fiind-că tatăl meu era bătrân m'a onorat pe mine cu aceea facultate, încât eu tóte le pot scii. Astfel am scii și complotul păzitorilor.“

Când le-a auđit tóte acestea regele îndată se făcu pretimos față de Giges și îi di se:

„Acesta intru adevér e un dar neprețuibil și imi pare réu, că nu-s investit și eu cu o așa facultate. Ință nu face nimica, eu te voi pune pe tine cel de întâi consilier al meu și tu mă vei incunșința fidel despre tot pericolul ce m'ar amenința, căci să scii pretine, că vieța unui rege e de tot periclitată, nu e sigură nici o dată, și tot de-a-una astfel se culcă, încât nu scie óre desceptase-va în ceea di ori ba. Pentru aceea un individ investit cu o așa facultate precum ești tu, imi póte face mari servii.“

Giges s'a bucurat foarte și a promis, că îl va servi tot de-a-una cu fidelitate.

După ce s'a auđit norocul lui Giges, a fiului de păstor, mulți îl invidiau, ba i-au pus și cursă vieții, ceea ce cu ajutorul inelului ușor a incungiurat, ință acésta numai la început, căci în urmă pentru marinositatea și pentru iubirea de dreptate a lui toți îl iubea și-l adorau.

IV. Cum ajunge Giges rege și sfersitul inelului.

După întâmplările acestea au trecut mulți ani unul după altul. Giges și-a căștigat un renume și o popularitate foarte mare. In adunări locul prim după regele era al lui. Pe regele l'a scăpat de multe pericle, căci avea o natură de totul tot rea. Pe toți îi suspicioana, pe toți era mánios, ér cu prosperarea, cu infflorirea statului nu-și bătea mult capul și afară de acestea era mândru, ba putem dice îngâmfat. Iubea luxul și era risipitor, ér dacă visteria statului se golea, arunca contribuții mari pe popor, cari apoi causau neajunsuri și amărăciuni mari poporului. S'a întâmplat de multe ori și aceea, că dacă vr'un supus se inavuția regele fiind amăgit de pofta de ai posede averea, îl acusa cu crima de lesa-maiestate și îl esecuta ér averea și o reținé șie-și. Din cauza acésta inimile supușilor s'au instreinat de cătră el. Au făcut comploturi, s'au conjurat în contra lui, ință Giges cu ajutorul inelului le-a descoperit tóte și l'a incunoscințat tot de-a-una la timpul séu, ér pe conjurații i-a executat în modul cel mai barbar, cu tóte că Giges se nisuia a-l domoli tot de-a-una. In urmă regele s'a fost incređut de tot și a devenit din ce în ce mai tiran și mai crud.

Acum ință a vedut și Giges, că regele merge prea departe cu tirania și fiind odată numai améndoi, s'a folosit de ocaziune și i-a descris cu colorile cele mai triste necazul și nemulțămirea ce domnesce în intréga țără, l'a rugat să-și schimbe procedura și să pună pond mai mare pe fericirea poporului. Ință regele îngâmfat îi răspunse:

„Nu am nici o plăcere a primi sfaturile altuia și cu atât mai puțin ale tale. Ce am eu cu poporul? Eu mă ingrijesc numai de comoditatea mea. Ce-mi pasă mie, întâmple-se ce se va întâmpla cu poporul. Apoi afară de acestea, au nu pentru aceea ești tu lângă mine ca să mă aperi de ori-ce pericol. Pentru aceea de altă dată cu cuvinte de acestea netrebnice nu mă mai incomoda.“

Pe bunul Giges cuvintele acestea l'a supărat foarte și se temea că pe rege îl va ajunge pedépsa lui D-deu cât de curénd. Și intru adevér nici n'a întârziat.

Anume, — regele avea o femeia foarte bună din fire și care doria numai fericirea poporului. Ea încă avea de a indura tare multe neplăceri din partea regelui, ință ea tóte le suferia cu răbdare.

Regele se îndatina de conchiama în tot anul câte o adunare în care se aduceau legi noué. Adunarea era silă a le primi fie cât de rele, căci altcum se spusese mániei regelui.

De regulă la adunări lua parte și regina.

Adunarea s'a ținut și în anul acesta toți erau de față, numai regina mai lipsa. Regele își ocupă locul ér lângă el era scaunul reginii.

După acestea s'a dus o deputațiune după regina care nu peste mult s'a și prezentat cu fața invélită, căci e de insemnat, că în aceea țără nu era ertat nici unui strein a privi în fața femeii. (Va urma.)

Invetătorul din Meresci.

Istorióră instructivă pentru tinerime,

localisată de Valeriú Florian.

(Urmare.)

Numai după ce ne-a spus acestea d'abia a început invetătorul să sémene, încă nainte a fost făcut el dela un cap al stratului până la celălalt o brazdă cam de 3 cm de afundă, de la acésta brazdă, în depărtare de o palmă, trase éráși o brazdă și de la acésta trase éráși una, améndoué acestea erau tocmai așa de afunde ca și cea dintâi: a tras adecă în un strat 3 brazde. — Noi am simțit o bucurie nespuse de mare fiindu-ne ertat și noué a trage asemenea brazde și în celelalte straturi, ceea-ce spre indestulirea invetătorului le-am și tras binișor. După aceea el ne-a arătat în ce mod trebuie séménat. El luă nisce sâmburi de mere, merse la brazda cea dintâi a stratului celui dintâi și aședă intrénsa sémurii unul câte unul în depărtare de un gros de deget unul de la altul. Pământul cel scos la facerea brazdei la o parte, acum fú éráși aruncat peste locul de unde a fost scos, acoperind astfel sémurii séménate, după aceea fața stratului fú éráși oblită cu grebla. După cum ne-a fost arătat invetătorul lucrul acesta, noi am trebuit să-l indeplinim și la celelalte doué brezde, precum și la al doilea strat pe carele îl séménarăm ință cu sémurii de pere. — Acum ne duserăm cu toții la al treilea strat. Acest strat a fost împărțit în doué jumătăți de o potrivă de mari și după cum ne-a împărțit invetătorul o jumătate a fost menită ca în ea să se sémene sémurii de cireșe și de prune, ér coalaltă pentru séménarea sémurilor de nucii și de castani. Sub supraveghierea invetătorului am aședat sémurii cei de cireșe chiar așa precum am fost aședat mai nainte sémurii de mere și de pere. Precum ne-a spus apoi invetătorul e mai bine când se séménă acești sémurii încă de tómnă. — Acum veni réndul la séménatul

sâmburilor de prune. — Acastă se întâmplă cu totul altcum, precum ni-am fost închipuit noi. — Invătătorul ne spuse, că nici când nu vom avé prunișori, decât am voi să sêmăm sâmburii de prune chiar așa, precum am fost sêmănat ceilalți sâmburi; căci invelișul carele închide sâmburele așa este de tare, încât sâmburele este cu totul tot despărțit de aer, și apoi fără de acesta nici nu pôte să incolțescă, ci ar trebui să se nădușescă. — După ce ne-a dis invătătorul să fim cu băgare de sêmă, se apucă să ne arête, cum se sêmă și acești sâmburi și anume: sâmburii cei de prune, cari au fost stat două zile în must de gunoi i-a aședat în rând pe fața stratului și cu o scândură i-a apăsat bine în pământ, preste cari apoi a întins o pătură de frunziș. — Chiar așa ne-a spus invătătorul că se sêmă și sâmburii de persec, de cais și de zarzăre. — Un al doilea fel de a sêmă astfel de sâmburi ni-l împărțăși invătătorul prin cuvintele următoare: Invelișul cel tare se sparge, însă așa, încât sâmburele din lăuntru să nu fie vătămât. — Sâmburii cari se scot se bagă într'un vas cu apă ca să fim incredințați, că ore bune sunt pentru de a fi sêmănați, ori nu. Cei ce se aședă apoi pe fundul vasului îi întrebuițăm de sêmăntă. — Și-i sêmăm chiar așa precum au fost sêmănați sâmburii cei de mere, de pere și cei de cireșe. — După ce ne-a spus și arêtat în ce chip se sêmăna acești sâmburi, ne-am apucat și am sêmănat și noi din acești sâmburi; invătătorul stetea însă lângă noi și ne ajuta atât cu cuvântul cât și cu fapta. —

Intr'aceea sôrele se apleca cătră sfințit noi nici nu băgasem asta de sêmă, decât n'ar fi observat acăsta unul din noi, astfel ne-am gătat să plecăm cătră casă. — Invătătorul, după ce i-a fost însărcinat pe școlari, ca să-i însemne bine toate cele ce au invêtat în ziua aceea, i-a lăsat și pe ei a casă. — În ziua următoare avea să se lucre mai departe, la ce am fost și noi poftiți să luăm parte, însă numai după ce se vor invoi la acăsta și părinții noștri. — Noi mulțămim foarte frumos invătătorului pentru cele ce am auzit și vădut, apoi ne grăbirăm în bună rânduică cătră casă pe calea cea mai aprôpe ce ducea prin câmp cătră oraș. —

Mama era tare îngrijată lipsind atăta vreme de acasă și numai după ce îi spuseram toate cele ce ni s'au întâmplat în acăsta după amedă începă a se liniști. Tot o dată o și rugaram ca să fiă atât de bună să ne lase ca și pe ziua de mâne să putem merge la invătătorul cel pretinos, despre care îi povestiserăm.

Părinții nu numai că ne-au implinit rugarea noastră, ci tata ne-a și promis (făgăduit) că chiar el însuși ne va însoți, fiindcă făcuse de mult cunoștință cu invătătorul. — Vedă asta a fost o bucurie pentru noi copii, că acum vom putea cât de adese-ori să mergem în Meresci. Abia acum ne puteam telcuși și zimbirea de erî a invătătorului, când i-am spus numele părintelui nostru. — Acelea ce le-am fost auzit de la invătător ne apucarăm și ni le însemnaram în o cărticică anume și ne puserăm gând ca să ne însemnăm tot de-a-una ori-ce invătătură ce o vom auzi de la cine-va. —

Tu însu-ți, prietine iubite, vei înțelege, că am făcut bine când ne-am însemnat cele auzite de la invătător; căci însemnările ce

ni le-am fost făcut ne-au prins tare bine mai târziu. —

II.

Istoria invătătorului Niculescu.

De bună sêmă, prietine iubite, când vei ceti numele satului Meresci, vei crede, cum că acolo vor fi mere foarte multe. Da, așa a fost odinioară! Urméză-mi să-ți spun din vremile acelea! Cu totul altcum a trebuit să fie atunci Merescii decât ne vom strămuta în acele timpuri, despre cari ne istorisî domnul Niculescu nouă și tatălui nostru, când l'am fost cercetat în ziua următoare. Anume noi plecarăm dimpreună cu tatăl nostru în ziua următoare cătră satul Meresci chiar pe la acel ceas, când am fost plecat și erî și ne-am întâlnit însă în grădina cu domnul Niculescu, carele era acolo dimpreună cu școlarii săi. După ce și dădură ca nisece prietini vechi din inimă unul altuia binețele cuviincioșe și se întrebă de sănătate, invătătorul nu întârziă a ne omeni cum se cade. Copii de școlă au fost însărcinați ca să plivescă din straturile școlii de pomi buruienile, care au început a răsări și apoi a le arunca pe o grămadă de pământ, care se afla într'un unghiuleț dinspre apus al grădinei. — Pre când copii lucrau, noi ne-am aședat împrejurul unei mese din grădina și gustaram adeseori din băturile și mâncările puse dinaintea noastră. Părintele nostru dimpreună cu invătătorul petrecură timpul schimbându-și amândoi părerile despre plăcerile vieții din oraș și de pe la țără. Invătătorul dise între altele:

„Ce-i drept orașul încă-și are partea sa cea bună și frumoșă. Intr'ensul infloresc și rodesc măiestriile și sciințele; el este punctul de plecare al culturii și luminării și léganul libertății. Dară și vieța de la țără (sate) și are partea sa cea bună. În pământul țerei ce se întinde așa departe stau ascunse puteri și comori, pe cari numai acela le scie prețui, carele scie să le și scotă și carele nu se lasă a fi spăriat de lucru și de pedecile ce-i vin înainte. Țera nutresce pe domnitor ca și pe cerșitor și face pre locuitorii ei, decât aceștia lucră înțelepțesce, omeni cu bunăstare. Intre multe alte să ne uităm la folosul cel mare, care ni-l aduce cultivarea pomilor roditori. În aceștia se află o comoră, care încă nu este de loc scôsă la lumină, o comoră al cărei preț și folos este încă neprețuit de cei mai mulți omeni. Cine este de vină pentru acăsta? De bună sêmă că omul, căci el îndată ce face cheltuieli pentru ceva, ar vrea ca numai de cât să și ia folos din ele. Adeseori auzi pe omeni dicend și aceea că nu ar mai avea timp și pentru acest lucru, fiindcă alte lucruri sunt mai grabnice și ar aduce mai mult câștig. De sine se înțelege, că pentru ca un atare pom să aducă folosul dorit trebuie să așteptăm cu anii și să lucrăm fără intrerupere pentru îngrijirea lui. Căci lucrul cel mai bun se face tot de-a-una foarte cu incetul. Nu scii proverbul că nici pomul nu cade dintr'o așchie? Este o lege a firei, că toate lucrurile au să-și implinescă mersul lor adevărat de desvoltare; până se face acăsta, trebuie să aibă omul răbdare, să aștepte și să lucre decât a făcut acestea, atunci să fie incredințat, că urmările cele bune nici o dată nu vor lipsi. —

De multe ori ura față de cultivarea (crescerea) pomilor zace și intr'aceea că nu se pôte obține (câpeta) nici un folos din cres-

ceera lor. Dacă vom cerceta acăsta mai cu de-a-măruntul, vom afla, că tot numai omul este pricina acestui rău. Și anume paserile nu sunt cruțate; li se strică cuiburile, ba chiar și sêrmanele păsăruicii sunt prinse și vândute iubitorilor de paseri. Urmările cele triste ale acestui obicei rău le puteți vedea la satul nostru, care este pe un loc foarte frumos aședat. Pomii aceștia mari ce-i vedeți aci sunt plântați din vremuri cu mult mai bune, și pre lângă toate acestea nu mai rodesc, fiindcă sunt tare bătrâni și scorbușoși. Merescii era un loc binecuvântat cu tot felul de pomi roditori. Pe crângile pomilor cântau drăgălaș paserile de dimineța până la apusul sôrelui; sbârniau albinele printre crengi la florile cele miroșitoare dimpreună cu gândacii cei bombăitori. Sub umbra cutărui măr pe atunci se putea aședa ca să odihnescă câte un călător ostenit. De bună sêmă că de atunci se trage cântecul acesta:

Călătorul ostenit	Cu ce-ți sunt acum dator,
Afl' un arbore rodit,	Pentru umbra ce mi-ai dat,
Și s'ăședă lângă el,	Pôme, ce mi-ai scuturat.
S'odihnescă puțintel.	Pomișorul ride blând
Pomișorul mi'l primesce	Și răspunde apoi dicend:
Și aci frunza mi'l umbresce	„Cale bună dragul meu,
Și cu pôme îl nutresce.	Să plătesci lui Dumneșeu;
Călătorul când pleacă	Căci in dar eu am luat
El pe arbore 'atrebă:	Și și ție 'n dar ți-am dat.
„Pomișor, drag pomișor,	După Uhland Z. B.

Insă a trecut mult timp de când erau de acestea! De atunci multe s'au schimbat, și câți omeni bătrâni cari își aduceau aminte cu plăcere de tinerete n'au murit! Se întâmplă adică că omenii au aflat, că paserile se pot vinde pentru bani frumoși în oraș și de aceea începă a le prinde pe sêrmanele păsăruicii. Prin acăsta omenii s'au făcut cu totul neindurători față de cântăreții cei drăgălași. Nisece ierni tare aspre rărira érași foarte tare numărul acelora, și câmpul și pădurea erau deșerte și triste, căci foarte rar se mai auzia ciripirile cele voioșe ale paserilor. De nutrirea paserilor în timpul ernei în împrejurările de mai sus nimeni nu cugeta. Cu timpul omenii și-au uitat, ca să mai cunoască paserile ca pe animalele cele folositoare ale economiei, fiindcă erau dedați a avé prin prinderea lor un isvor de câștig. Așa se întâmplă ceea ce n'a putut lipsi: că omidele, vermi și gândacii se înmulțiră așa de tare, încât mâncară toate florile și frunzele pomilor și prin acăsta vătămă și medua pomilor. Un pom după altul încetă de a mai face pôme și se uscă; omenii și-au pierdut bucuria ce o aveau în pomii cei roditori și nu se mai îngrijeau de loc de ei, cel mult îi mai întrebuințau ca lemne de foc. Dacă venia vr'un strein prin sat și întreba că pentru-ce nu se mai îngrijesc omenii de pomi, atunci i se răspundea cu ușurătate, că acum trebuie să se îngrijescă omenii de alte lucruri mai însemnate, și nu de pomi, cari nu aduc nici un venit. Obiceiul cel rău al omului de a nu-și recunoșce greșelile sale, așa de tare s'a incubat în omeni, încât se arătară tare nepăsători, surdi așa dicend față de sfaturile cele binevoitoare ale unor omeni binesimțitori.

Tinerii cresceau fără ca părinții lor să-și fi luat ostenela ca să-i învețe și să le arête aceea prin ce ar fi putut ajunge la bunăstare și fericire. Dar așa este făcut omul! Nu se pôte ca să insuflețim pe cine-va pentru vr'un lucru, față de care noi însine suntem nepăsători. — Nescința și nepăsarea s'au incubat din ce în ce mai tare, și așa s'a întâmplat că acum, în satul Meresci vedem acel petec de loc neingrijit și uitat, care cel mult prin aceea este cunoscut, că acolo sunt cei mai mari prindători de paseri. (Va urma.)

Cursul la bursa din Viena

din 12 Iulie st. n. 1888.

Renta de aur ungară 4%	100.55
Renta de hârtie ungară 5%	89.65
Bonuri rurale ungare	105.
Bonuri rurale transilvane	130.25
Imprumutul cu premiu ung.	127.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	124.75
Renta de hârtie austriacă	80.75
Renta de aur austr.	112.45
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
Acțiunile băncii de credit ung.	900.75
Acțiunile băncii de credit austr.	297.—
Argintul	—
Galbini împărătești	5.94
Napoleon-ori	9.91
Mărci 100 imp. germ.	61.25

Cursul pieței Brașov

din 14 Iulie st. n. 1888.

Bancnote românești	Cump. 8.70	Vend. 8.74
Argint românesc	8.68	8.70
Napoleon-ori	9.88	9.92
Lire turcești	11.20	11.24
Imperiali	10.20	10.24
Galbeni	5.88	5.91
Ruble Rusești	117.—	118.—
Discontul	6½—8% pe an	

JULIU TEUTSCH,

constructor de mașini și turnător de metale

IN BRAȘOV,

furnizează toți articolii din resortul său și anume: instalațiuni pentru mori, fabrici de spirt, de bere, piua, ferestreie, mașine de treerat, tulumbe, pompe, instalațiuni de transmisiuni, sulinare, armatură de casane de vapor etc. etc. Tulumbe și mașini diferite, precum și locomobile, tulumbiore de foc și stropitoare sunt tot de-a-una gata in deposit și se pot incerca ori când.

Se deschide abonament pre anul 1888

la

AMICUL FAMILIEI. Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare in prima și 15 zi a lunii in numeri câte de 2-3 côle cu ilustrațiuni frumoșe. și publică articlii sociali, poesie, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi trece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă și străinătate; și prin glume in mare parte ilustrate misuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot misuesce a intinde tuturor individiilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul intreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, plătibili și in bilete de bancă ori marce postali.

PREOTUL ROMÂN. Diar bisericesc, scolaric și literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare in broșuri lunare câte de 2½-3½ côle; și publică portretele și biografiile archereilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni. — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și intre aceștia multime de predice pre Duminec, sârbători și alte ocațiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice didactice și științifice-literare; și in urmă tot soiul de amănunte și scrii cu preferința celor din sfera bisericăscă, scolarică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe un an intreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, plătibili și in bilete de bancă ori marce postali.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulăa esemplar. —

— Numeri de probă se trimiț gratis ori cui cere. —

— A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚIU” in Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania. —

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerăa limbii românești in vorbire și scriere invederită și aprețată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tote trei impreună 1 fl.

Cuvântări bisericesti la tôte sârbătorile de preste an. de I. Papiu. Un volum de preste 26 côle. Acest op de cuvântări bisericesti intrăce tôte opurile de acest soi aparute până acum — ayând și o notiță istorică la fie-care sârbătoare, care arată timpul introducerii, fasele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzarul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: Idealul pierdut de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda său nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe. traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia in Aulida. Tragediă in 5 acte, după

Euripide, tradusă in versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia in Tauria. Tragediă in 5 acte, după Euripide, tradusă in versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petrușantul. Comediă in 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută in salele gimnasiului din Fiume prin Vincentiu Nicoră prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandașii și viorele, poesii populare culese de Ioan Pop Răteganul. Un volum din 14 côle. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petrosa seu Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Sâtenului Român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la tôte patru 1 fl. — câte una deosebit 30 cr.

Biblioteca Familiei. Carte 1 cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecta de recepte din economiă, industriă, și chemiă. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Indreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv in folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școlă de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui esemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura noastră pedagogică abia aflăm vre un op, intocmit după lipsele școlelor noastre in măsură in care este acesta, pentru acea il și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor in prima linia interesați.

Spicire din istoria pedagogiei la noi — la Români. de V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de Gramatica limbii române pentru școlele poporali in trei cursuri de Maxim Pop, pro-

esor la gimnasiul din Năseud. — Manual aprobat prin Ministeriul de cult și instrucțiune publică cu rescriptul de dat 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cc.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Buteanu, prof. gimn. Un volum de peste 30 côle. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. op aprobat și din partea Ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de dato 16 Dec. 1885 Nr. 48.518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprinde compozițiuni de tot soiul, de acte obveniente in referințele vieții social — se pôte intrebunța cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafiă ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propnerea calculărei in școlă populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesti foarte frumoșe ilustrată. Prețul unui esemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat in pândă 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl. in legătură de lux fl. 1.50-2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesti — frumoșe ilustrată, pentru prunci școlari de ambe sexele. Prețul unui esempl. broșurat e 15 cr., — legat in pândă 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu mai multe icône frumoșe. Prețul unui esemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născătoarei de Dumnedeu urmat de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu icône frumoșe. Prețul unui esemplar spedit franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui esemplar legat și spedit franco e 15 cr. [27-50]